

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXLIV. — Wydana i rozesłana dnia 14. października 1915.

Treść: (304—307.) 304. Rozporządzenie, dotyczące nadzorowania przedsiębiorstw i nieruchomości. — 305. Rozporządzenie cesarskie, w sprawie przyznania zwolnień od należności na cele subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wojennej. — 306. Rozporządzenie, dotyczące terminu do zgłaszania zapasów wyprawnej skóry i materiałów, potrzebnych do przemysłu skórnego. — 307. Rozporządzenie, dotyczące czasowego uchylenia cla od pewnych artykułów.

304.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 7. października 1915, dotyczące nadzorowania przedsiębiorstw i nieruchomości.

Na zasadzie § 1. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. października 1914, Dz. u. p. Nr. 289, zarządza się, co następuje:

§ 1.

W wykonywaniu prawa odwetu można w drodze zarządzenia ministeryalnego poddać pod osobny nadzór takie, czynne w granicach mocy obowiązującej tego rozporządzenia przedsiębiorstwa lub zakłady filialne takich przedsiębiorstw, które są kierowane i nadzorowane z kraju nieprzyjacielskiego, lub których dochody są w całości lub części odprowadzane do kraju nieprzyjacielskiego, lub których kapitał należy w całości lub części do poddanych kraju nieprzyjacielskiego, gdziekolwiek ci ostatni mają swe miejsce zamieszkania.

Nadzór można ustanowić bez dochodzenia i bez podania powodów.

§ 2.

Zastosowania tego rozporządzenia nie wyłączają okoliczność, że dla ukrycia stosunków

z krajem nieprzyjacielskim podsuwa się poddanych innych państw lub tutejszokrajowców, lub że od czasu nastania stanu wojennego z odnośnym państwem nieprzyjacielskim przedsięwzięto zmiany co do udziału w przedsiębiorstwie, lub że przedsiębiorstwo albo jego wykonywanie przeszło od tego czasu na inne osoby.

§ 3.

W celu wykonywania nadzoru ustanawia się na koszt i niebezpieczeństwo przedsiębiorstwa osoby nadzorujące, które mają mieć staranie o to, by ruch przedsiębiorstwa był prowadzony w czasie wojny w sposób, odpowiadający interesom tutejszokrajowym.

Osoba nadzorująca jest w szczególności uprawniona:

1. żądać wyjaśnienia co do wszystkich spraw przedsiębiorstwa;
2. wglądać do ksiąg i pism przedsiębiorstwa, badać stan gotówki i papierów wartościowych;
3. odbierać z poczty w imieniu przedsiębiorstwa nadchodzące doń przesyłki pocztowe;
4. zabronić wszelkiego rodzaju zarządzeń, dotyczących spraw przedsiębiorstwa, w szczególności rozporządzania wartościami majątku i udzielania wiadomości o sprawach przedsiębiorstwa;
5. zarządzać, by przedsiębiorstwo podnosiło swe prywatno-prawne roszczenia przed sądem;

6. zarządzać, by pieniądze lub papiery wartościowe, których wywóz lub przekazywanie do kraju nieprzyjacielskiego jest zakazane, składano na korzyść uprawnionych w Banku austriacko-węgierskim, w pocztowej kasie oszczędności lub w innej tutejszokrajowej instytucji kredytowej;

7. odwołać prokurę i pełnomocnictwo handlowe.

Osoba nadzorująca niema uprawnienia do sądowego lub pozasądowego zastępowania przedsiębiorstwa.

§ 4.

Kierownicy i funkcyonaryusze przedsiębiorstwa winni zastosowywać się do zarządzeń i wskazówek wydanych przez osoby nadzorujące.

§ 5.

Gdy w kraju tutejszym niema takiego kierownika lub funkcyonaryusza poddanego nadzorowi przedsiębiorstwa, któryby był uprawniony do zawierania czynności prawnych w imieniu przedsiębiorstwa, gdy kierownik lub funkcyonaryusz nie dogląda interesów, lub gdy nie stosuje się do zarządzeń osoby nadzorującej, wówczas należy na wniosek tej ostatniej ustanowić kierownika przedsiębiorstwa.

§ 6.

Dla przedsiębiorstw, których firma jest zapisana w rejestr handlowy, ustanawia kierownika sąd handlowy lub handlowo-morski (senat handlowy sądów obwodowych lub krajowych), dla innych przedsiębiorstw trybunał sądowy pierwszej instancji, w którego okręgu znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

Co do wyboru kierownika należy wysłuchać zdania osoby nadzorującej.

Jeżeli nadzorowane przedsiębiorstwo jest wpisane w rejestr handlowy, należy wówczas ustanowienie kierownika wpisać do rejestru z urzędu.

Na wniosek osoby nadzorującej winien sąd ustanowienie kierownika uchylić.

Ustanowienie i uwolnienie z obowiązków kierownika przeprowadza się w postępowaniu nie-spornem.

§ 7.

Pełnomocnictwo kierownika przedsiębiorstwa rozciąga się na sprawy i czynności prawne, oznaczone w art. 47., ustęp 1. i 2. u. h.

Winien on prowadzić interesy nadzorowanego przedsiębiorstwa ze starannością porządnego kupca.

§ 8.

Kierownik przedsiębiorstwa ma prawo żądania zwrotu wydatków w gotówce oraz do stosownego wynagrodzenia za swą pracę. Kwoty ustanowi sąd, który kierownika ustanowił, po wysłuchaniu osoby nadzorującej a wypłacać je będzie nadzorowane przedsiębiorstwo miesięcznie z dołu.

Kierownik przedsiębiorstwa winien stosować się do zarządzeń i wskazówek osoby nadzorującej podobnie, jak kierownik i funkcyonaryusz (§ 4).

W czasie trwania ustanowienia kierownika przedsiębiorstwa spoczywa prawo zastępstwa każdego pełnomocnika jakoteż kierowników i funkcyonaryuszy.

Kierownik przedsiębiorstwa podpisuje się w ten sposób, że dołącza do firmy swe nazwisko z dodatkiem „kierownik przedsiębiorstwa“.

§ 9.

Nadzorowane przedsiębiorstwa mogą za zgodą osoby nadzorującej podnosić przed sądem swe prywatno-prawne pretensje, nie będąc przytem obowiązane do udowodnienia wzajemności.

Przyzwolenie osoby nadzorującej należy wykazać przy wniesieniu skargi.

§ 10.

Roszczenia właściciela lub uczestnika przedsiębiorstwa o wynagrodzenie szkody przeciw osobie nadzorującej lub przeciw kierownikowi przedsiębiorstwa można podnosić tylko za zatwierdzeniem władzy, która zarządziła nadzór.

Należy udzielić zatwierdzenie wówczas, gdy dopuszczono się zawinonego naruszenia obowiązków. Przeciw udzieleniu lub odmowie zatwierdzenia żadna skarga nie jest dopuszczalna. Jeżeli nie udzielono zatwierdzenia, nie jest dopuszczalna także droga prawa.

§ 11.

Władze polityczne pierwszej instancji będą karały naczelników, funkcyonaryuszy i kierowników przedsiębiorstw, nie stosujących się do zarządzeń i wskazówek osoby nadzorującej, grzywnami do 1000 koron lub aresztem do dni 14.

§ 12.

Postanowienia §§ 1. i n. mają także zastosowanie do domów, dóbr ziemskich i gruntów.

§ 13.

Postanowienia tego rozporządzenia mają bez ponownego ustanowienia nadzoru zastosowanie

także do tych przedsięwzięć, które poddano pod nadzór na zasadzie rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 22. października 1914, Dz. u. p. Nr. 292.

§ 14.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 22. października 1914, Dz. u. p. Nr. 292.

Stürgkh wlr.	Georgi wlr.
Hochenburger wlr.	Heinold wlr.
Forster wlr.	Hussarek wlr.
Trnka wlr.	Schuster wlr.
Zenker wlr.	Engel wlr.
Morawski wlr.	

305.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 13. października 1915,

w sprawie przyznania zwolnień od należności na cele subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wojennej.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 141, postanawiam, jak następuje:

§ 1.

Upoważnia się rząd do przyznawania uwolnienia od należności stemplowych i bezpośrednich dla wpisów hipotecznych prawa zastawu na rzecz pożyczek, zaciąganych w drodze obciążenia zastawem nieruchomości lub wierzytelności hipotecznych w celu uzyskania środków pieniężnych, potrzebnych dla subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wojennej. dalej dla dokumentów dłużnych i ekstabulacyjnych, wystawianych z powodu zaciągania i spłaty takich pożyczek hipotecznych, jak również dla podań o wpis hipoteczny lub o wykreślenie prawa zastawu dla tych pożyczek.

Jeżeli dla wspomnianego celu odstępuje się odpłatnie wierzytelności hipoteczne, wówczas można przyznawać uwolnienie od należności stemplowych i bezpośrednich dla dokumentów, które mają być przy odstąpieniu wystawione, dla hipotecznego przepisania prawa zastawu na korzyść odstąpionych wierzytelności, jakoteż dla potrzebnych do tego podań sądowych.

Ustanowi się w drodze rozporządzenia warunki, pod którymi udzieli się ulg, oznaczonych w poprzednich ustępach.

§ 2.

Bliższe przepisy co do postępowania przy uzyskiwaniu ulg oznaczonych w § 1., co do dowodu, że zostały spełnione warunki, od których te ulgi są zależne i co do innych zarządzeń, koniecznych dla zabezpieczenia skarbu państwa przeciw niedozwolonemu korzystaniu z ulg. zostaną wydane w drodze rozporządzenia.

§ 3.

Jeżeli instytucje kredytowe, kasy oszczędności lub stowarzyszenia zarobkowo-gospodarcze udzielają w ciągu terminu, ustanowionego dla zapłacenia pożyczki wojennej, pożyczek na zastaw papierów wartościowych trzeciej austriackiej pożyczki wojennej w tym celu, by przysporzyć subskrybującemu te papiery wartościowe gotówki, potrzebnej do ich zapłacenia, wówczas takie pożyczki na zastaw papierów wartościowych i ewentualna prolongacja tych pożyczek, jakoteż dokumenta, które mają być przytem wystawione, są wolne od należności stemplowych i bezpośrednich pod warunkami, jakie się ustanowi w drodze rozporządzenia. Podobna ulga obowiązuje także pod warunkami, które ustanowi się w drodze rozporządzenia, dla pożyczek na zastaw innych papierów wartościowych, o ile pożyczki takie są potrzebne, by uzupełnić środki, dające się uzyskać przez pożyczkę na zastaw pożyczki wojennej, do wysokości subskrybowanej kwoty.

§ 4.

Podania wnoszone przez podlegającego opiece (przez fundację) celem uzyskania zezwolenia władzy opiekuńczej lub fundacyjnej do subskrybowania trzeciej austriackiej pożyczki wojennej lub celem zrealizowania praw majątkowych, potrzebnych dla zapłacenia subskrybowanej pożyczki wojennej, są wolne od stempla.

§ 5.

Wykonanie tego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą wsteczną na czas ubiegły od dnia 7. października 1915, poruczam Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, 13. października 1915.

Franciszek Józef wlr.

Stürgkh wlr.	Georgi wlr.
Hochenburger wlr.	Heinold wlr.
Forster wlr.	Hussarek wlr.
Trnka wlr.	Schuster wlr.
Zenker wlr.	Engel wlr.

Morawski wlr.

306.**Rozporządzenie Ministra handlu
z dnia 13. października 1915,**

dotyczące terminu do zgłaszania zapasów wyprawnej skóry i materiałów, potrzebnych do przemysłu skórniczego.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisane rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 4. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 53, zgłoszenia zapasów i zmiany w stanie zapasów skór surowych i skórek, skór wyprawnych, materiałów garbarskich i degrasu, należy począwszy od dnia 26. października 1915 przysyłać co tydzień — w każdy wtorek według stanu z poprzedniej soboty — i to odąd wprost do c. k. Ministerstwa handlu (dział statystyczny handlu i obrotu międzynarodowego).

§ 2.

Zgłoszenia należy przysyłać w jednym egzemplarzu.

Producenci skóry winni wymienić w swych zgłoszeniach te skóry surowe, które nabyli za pośrednictwem Centrali dla skór surowych i wyprawnych, oddzielnie od skór, nabytych w inny sposób (§ 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 198). W tym celu należy w kartach zgłoszenia dla skór surowych i skórek podzielić szpalę „wpływ od tego czasu“ na dwie szpalty. Do jednej z nich należy wpisać skóry surowe, nabyte za pośrednictwem Centrali dla skór surowych i wyprawnych, pod napisem „Centrala“, do drugiej innego rodzaju wpływ skór pod napisem „wprost“.

Inne postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 53, pozostają nienaruszone.

§ 3.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Schuster wlr.

307.**Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia
13. października 1915,**

dotyczące czasowego uchylecia cła od pewnych artykułów.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 24. września 1914, Dz. u. p. Nr. 251, w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim uchyla się aż do dalszego zarządzenia w ślad rozporządzeń z dnia 9. października 1914, Dz. u. p. Nr. 270, z dnia 22. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 16, z dnia 9. i 22. lutego 1915, Dz. u. p. Nr. 31 i 43, z dnia 16. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 62, z dnia 19. kwietnia 1915, Dz. u. p. Nr. 103, z dnia 14. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 122, dalej z dnia 7. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 159, i z dnia 23. sierpnia 1915, Dz. u. p. Nr. 246, cła za świnie wagi do 60 *kg* Nru. tar. 70 i za minię Nru. tar. 597 *l* ogłoszonej ustawą z dnia 30. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 278, umownej taryfy celnej obydwu państw austriacko-węgierskiej Monarchii.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

Engel wlr.